

Forslag af Kæmfer:

§ 16. foreslaaes, affattet paa følgende Maade:

Til Statsraadet bevilges nedenstaende 31,560 Rbd., hvoraf 13,560 Rbd. som Kongeriget's Andeel $\frac{2}{5}$ af 22,600 Rbd., og 18,000 Rbd. særligt for Kongeriget.

A. Til 4 Ministre, som ere fælles for hele Monarchiet, som Kongeriget's Andeel $\frac{2}{5}$ af 16,200 Rbd. 9,720 Rbd. 6,060 Rbd. som Kongeriget's Andeel $\frac{2}{5}$ 10,100 Rbd. ere Taffelpenge $\frac{2}{5}$ af 2,000 Rbd. af Udenrigsministerens Taffelpenge bortfalde ved Vacance.

B. Til 3 Ministre, som ere særlige for Kongeriget. 18,000 — 3,000 Rbd. ere Taffelpenge.

C. Til Statssecretariatet, Kongeriget's Andeel $\frac{2}{5}$ af 6,400 Rbd. 3,840 — 31,560 Rbd.

Kæmfer: Det Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til § 16, er i alt Væsentligt overeensstemmende med et, der blev vedtaget af det sidste opløste Folkething. Det indeholder tre Bestanddele, der alle sammenfattes i den nye Redaction af Paragraphen. Den ene af disse Bestanddele er, at Paragraphen kommer til at omfatte Statsraadet istedetfor Geheime-Statsraadet. Marsagen til, at jeg hellere vil have, at Paragraphen skal omfatte Statsraadet, har jeg tidligere, saavel paa egne som paa Andres Vegne, haft Leilighed til at udvikle, og den er, at man ikke har antaget, at Geheime-Statsraadet er et Begreb, som hidtil har faaet Udtryk i vore Love. Det er en Foregriben af den Fællesforfatning, som skal gjenneføres, men som først kan faae sin Sanction igjennem selve Fællesforfatningen, og vi have troet, at det ikke var ganske hensigtsmæssigt, allerede igjennem Finantsloven at stadfæste den. Som Folge deraf har hele Paragraphen maattet omredigeres noget, saaledes at Kongeriget paatager sig den hele Udgift til de Ministre, der ere særlige for Kongeriget, $\frac{2}{5}$ af Udgiften for de Ministre, der ere fælles for hele Monarchiet, men derimod aldeles Intet for de Ministre, der ere særlige for de andre Statsdele. Den anden Bestanddeel, som dette Forslag indeholder, er Ministergagerne.

De have tidligere været 4,500 Rbd., men foreslaaes i dette Finantsforslag til 6000 Rbd. Thinget har tidligere udtalt sig for, at den hidtilværende Gage af 4,500 Rbd. var for ringe for Embedsmænd i denne Stilling, navnlig paa Grund af den Stilling, de skulle soutenere, men paa den anden Side har man dog ikke troet, at det vilde være nødvendigt at give dem en Gage af 6000 Rbd. Man har troet, at den aarlige Løn burde være saa høi, men man har dog ikke fundet Grund til, at hele denne Løn skulde give Afgang til Pension. For at undgaae dette har man deelt Lønnen og kaldt den ene Deel Gage den anden Taffelpenge, og de 1500 Rbd. har man saaledes ønsket opført som Taffelpenge. Dette Udtryk har aldeles intet Andet at betyde, end udtrykkelig at fremhæve, at det ikke giver Afgang til Pension, og dersom man vil ombytte det med et andet Ord, vil der neppe være Noget til Hinder derfor. Den tredie Bestanddeel af denne forandrede Redaction indeholder endelig, at 2000 Rbd. af Udenrigsministerens Taffelpenge skulle bortfalde ved Vacance. Dette er i Analogi med en tidligere Bestemmelse. Det var nemlig ved en Kgl. Resolution af 1846, at den daværende Udenrigsminister fik et personligt Tillæg af 2000 Rbd. som Taffelpenge, og det er dette Forhold, man har